

péntek

izzadt volt a homlokod amikor reggel rám néztél.
valamit mondtál talán fontosat.
félálomban hallottam morogtam valami válaszfélét.
amikor később felébredtem már csak néhány gyűrődés voltál a lepedőn.
kávét főztem magamnak a cukor elfogyott.
csörgött a telefon az üzenetrögzítő megkért hogy mondd el amit akarsz.
úgy beszéltél mintha nem is a rögzítőhöz hanem egyenesen hozzám szólnál.
lehúztam a vécét és munkába indultam.
a ház előtt belerúgtam öt kisebb kőbe egy féltéglába és kiborítottam
a szemettest.
leintettem a második taxit és elmentem a munkahelyemre.
kirúgtak és egész délután a kocsmában voltam.
tízkor értem haza a kutya éhes volt szétrágta a párnákat.
meghallgattam az üzeneteket egy érkezett tőled.
megettettem a kutyát és lefeküdtem.

Tájékozódási futás

a legtöbben fekete péternek szólítottak
téged pedig sziverinek
futottunk a kivilágítatlan utcán
azt hitték
valamiféle fennkölt ábrándokat
kergetünk
pedig valójában
alig húsz perce keltünk fel
egy kocsaasztal mellől
és mindenféle előzetes
egyeztetés nélkül
futni kezdtünk
miközben erősen szorítottuk egymás kezét

(a nevemet onnan kaptam
hogy részegen fekete filccel keresztetket
rajzoltam az arcomra
te pedig azért lettél sziveri
mert állandóan náthás voltál
és az orrod mindig taknyos volt)

szóval futottunk
már magam sem tudom mióta
amikor arról kezdted beszélni
hogy milyen érzés is lenne
így futás közben megdugni
néhány részeg egyetemista csajt
én szemérmesen elfordultam
és inkább a fákra figyeltem
amelyek mellett elsuhanunk
te pedig az arcom elé toltad az arcod
és kiöltött nyelvedet kígyóként mozgattad
miközben magas hangon nyögést imitáltál
én pedig csak az útra koncentráltam

hogy nehogy elessünk
hisz épp egy meredek lejtőn futottunk
lépteink természetellenesen hosszúra nyúltak
és kedvem lett volna
öklömmel a pofádba vágni
vagy egy utcakővel szétverni
a fejed
de inkább még nagyobb
sebességre kapcsoltam
kikerültelek
és húztalak magam után
és napok óta lejtőn lefelé rohantunk
amikor azt vettem észre
hogyan a lejtő egyre enyhébb
és egyre nehezebb a tempót tartanunk
és rájöttem
hogyan ez már a telecskai-dombok vége
innen már csak a sima semmi terület
és a dunáig még fákkal sem fogunk találkozni

Üzenet

(cenzúrázott változat)

volt ez a két falu
zöldhegy és magashegy
körülvéve végtelen
fenyvesekkel

rossz nyelvek szerint
itt megállt az idő
na nem úgy
itt is lappal
tablettel
okostelefonnal járkál mindenki
az idő csak az emberekben állt meg
mert a legutóbbi
meg nem mondom
mely párthoz tartozó
polgármester
úgy döntött
eddig s ne tovább
azóta a toronyóra sem jár
senki sem tudja hány óra van
vagy azt hogy melyik
hónapban is járunk
reggel szülejmán
délután sila
este éjjel-nappal budapest
télen kivirágzik a karácsonyfa
tavasszal az a néhány satnya
meggy és ringló
nyáron learatják a rozst
ősszel pedig mindenki
elmege a tescóba
az értelmiség
schubertet hallgat

és coelho fölött
maszturbál

a két falu határán
pattanásig feszült idegekkel
felsorakoznak a seregek
de nem történik semmi
kezet szorítanak
és hazamennek
havat lapátolni
majd minden
kezdődik előlről
a papokat megtáncoltatják
és várják az esőt

a származásukat titkolják
mítoszok keringenek
a hős elődökről
valójában itt is
mindenki csángó
és őseik valahonnan
a hegyeken túlról
rohantak ide
csak szégyellik
még saját maguk
előtt is
így hát mást mesélnek
a turistáknak
akik népviseletben
szaladnak végig a főutcákon

negyvennyolcban
igaz hazafiakként
halomba hordták
a német fejeket
másnap
egy másik halomba
odahordták a németek aranyát
majd mindenki
elfutott

negyvenötben újabb halmok
német fejekből
és aranyból
majd futás stb.

a turisták özönlenek
néhány száz márkáért
botokkal ütik őket
és miután megkapták
a kívánt adagjukat
elégedetten távoznak
a községből

jövőre újabb vendégek
újabb felújítás
újabb fesztivál

kedves barátaim
a cékla levele
térden fölül ér
ideje szüretelni

(persze könnyen beszélek
innen a síkságból)